

TUNCEL ALTINKÖPRÜ

SERÜVEN PEŞİNDE

KORKU SİRKİ

Psikolog Tuncel ALTINKÖPRÜ

Yazar, 1946 yılında İstanbul'da doğdu. Beyazıt Beşinci İlkokulu, İtalyan Ortaokulu ve Pertevniyal Lisesini bitirdi. Ardından girdiği İstanbul Üniversitesi Psikoloji Bölümünden mezun oldu. İstanbul Üniversitesi Umumi Psikoloji (tezli), Tecrübi Psikoloji, Felsefe ve Çapa Tıp Fakültesinden Psikiyatri sertifikalarını aldı.

1971 yılında Altınköprü Yayınevi'ni kurarak, kendi eserlerini bu yayınevi bünyesinde yayınlamaya başladı. Bugün çeşitli konularda yayımlanmış altmışa yakın telif eseri bulunmaktadır. Kimi dergilerde yayınlanan makalelerinin yanı sıra, çocuk eğitimi ve edebiyatı alanında çok sayıda çalışması vardır.

Kurucu ortaklarından olduğu İlgı Yayıncılık ve Güçlü Yayıncılık bünyesinde de Türk yayın hayatına hizmet eden yazar, yirmi yıl Ders Kitapları Anonim Şirketi'nin tasarım ve yayım müdürlüğünü sürdürdüktan sonra emekli olmuştur. Yazarlık yaşamını hâlen; psikoloji, eğitim ve çocuk edebiyatı alanlarında Hayat ve Çilek Yayınları'nda sürdürmektedir. Yazarın adı geçen yayın markalarımızdan edinebileceğiniz eserleri şunlardır:

Genç Hayat Yayınları

Serüven Peşinde Serisi

- Batık Kent'e Yolculuk
- Ateş Kent'ten Kaçış
- Bizans'ın Gizli Hazinesi
- Uzayın Tutsakları
- Hayalet Gemi
- Kızıl Ejder
- Yedi Belâ Çetesi
- Korkunç Tuzak
- Efsaneler Gezegeni
- Katil Kim?
- İstanbul'da Tehlike
- Piri Reis'in Hazinesi
- Kayıp Prens
- Büyük Soygun
- Çin Seddi'nin Ötesinde
- Oyun İçinde Oyun
- Altın Maske
- Korku Sirki
- Uzaydaki Düşman
- Deniz Kurdu
- Kâhin
- Tehlikeler Gezegeni
- Kâbus Şatosu
- Günlükteki Sır

Korku Tüneli Serisi

- Yarasalar Vadisi
- Canavarlar Adası
- Tehlikeler Evi
- Korkunç Palyaçolar

Macera Geçidi Serisi

- Kanıt Peşinde
- Ajan X
- Batık
- Yeni Dünyalarda
- Sultanın Altınları
- Tehlike Çemberi
- Gol Kralı Kaçırıldı
- Lanetli Miras
- Ölümcül Takip
- Altın Kent'in İzinde
- Uzaylılar Dünya'da
- Yaşamak İçin
- Büyük Yarış
- Tehlikeli Oyun
- Ölümünden Kaçış

Çilek Kitaplar

- Hayvanlar Dünyasından Masallar
- Masal Bulutu
- Kral Aslan Masallar Dünyasında
- Kral Aslan Kara Korsan'a Karşı
- Kral Aslan Büyük Tufan
- Çevre Masalları (10 Kitap)

Hayat Yayınları

- Çocuk Psikolojisi
- Genç Kız Psikolojisi
- Genç Erkek Psikolojisi
- Şahsiyet ve Karakter Analizi
- Beden ve Yüz Yapısıyla Karakter Analizi
- El Yazısıyla Karakter Analizi
- Psikolojik Testler ile Karakter Analizi

SERÜVEN PEŞİNDE DİZİSİ

1. BATIK KENT'E YOLCULUK
2. ATEŞ KENT'TEN KAÇIŞ
3. BİZANS'IN GİZLİ HAZİNESİ
4. UZAYIN TUTSAKLARI
5. HAYALET GEMİ
6. KIZIL EJDER
7. YEDİ BELÂ ÇETESİ
8. KORKUNÇ TUZAK
9. EFSANELER GEZEĞENİ
10. KATİL KİM?
11. İSTANBUL'DA TEHLİKE
12. PİRÎ REİS'İN HAZİNELERİ
13. KAYIP PRENS
14. BÜYÜK SOYGUN
15. ÇİN SEDDİ'NİN ÖTESİNDE
16. OYUN İÇİNDE OYUN
17. ALTIN MASKE
18. KORKU SİRKİ
19. UZAYDAKİ DÜŞMAN
20. DENİZ KURDU
21. KÂHİN
22. TEHLİKELER GEZEĞENİ
23. KÂBUS ŞATOSU
24. GÜNLÜKTEKİ SIR

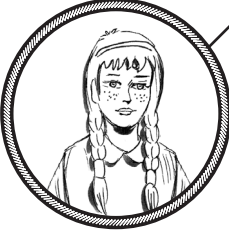
DİZİNİN KAHRAMANLARI

UFUK

Ailenin en küçüğü olduğu için herkes onu Ufaklık diye çağırır. On üç yaşında, üstün atletik özelliklere sahip, serüven düşkünü bir gençtir. Bilim ve tekniğe delicesine tutkundur. Zekâ oyunlarında ve her türlü doğa sporunda son derece yeteneklidir. En büyük ilgisi, kimsenin üstesinden gelemediği gizleri çözmektir.

GİZEM

On iki yaşında, konuşkan ve cana yakın bir kızdır. Almanya'da büyümüştür. Hiç görmediği annesini bulmak için Türkiye'ye gelince, yolları Ufaklık'la kesişmiştir. Bir erkek çocuk kadar cesur ve ataktır. Tehlikeli serüvenlere atılmaya bayılır, ama işler kötüye gittiğinde karşısındakini suçlamaktan da geri kalmaz.

GEVEZE

Ufaklık'ın can yoldaşı, konuşkan mı konuşkan, Makao türü, çok renkli bir Amazon papağanıdır. Yetişkinler inanmasa da o her söyleneni anlar.

DİZİNİN KAHRAMANLARI

KIZIL EJDER

Kızıl Ejder, Aydın Beyin babasından kalma, 1963 model bir Porche (Porş) 911'dir. İki yüz elli beygirlik, 6 silindirli motora sahiptir. Aydın Bey onun dış görünüşünü korumuş, ancak çağının ilerisinde pek çok yeni özellik kazandırmıştır. Kızıl Ejder, yüz kilometre hıza 3.7 saniyede ulaşabilmekte, saatte beş yüz elli kilometre hız yapabilmektedir. Güneş enerjili akülerle çalışan bu arabanın en büyük özelliği, istendiğinde sürücüye gereksinme duymadan, "Kızıl Ejder" adındaki bilgisayar robotu tarafından yönetilebilmesidir.

ÇİTA

Gizem tarafından daha bebekken alınıp büyütülmüş, Makak türü, küçük ve ürkek bir maymundur. Ama dostları söz konusu olduğunda bir goril kadar cesur ve saldırgan olmasını da bilir.

MİNİK

Ufaklık tarafından bir denizci olarak eğitilmiş, aslan kadar yürekli, Juck Russel terrier türü küçük, kahverengi lekeli beyaz bir köpektir.

Ođluma,
Bu diziyi ilgi ve heyecanla izleyerek
beni yreklendirdiđi için...

TRAPEZDE ÖLÜM

Ufaklık'la Gizem yan yana, dev sirk çadırının ilk sırasındaki koltuklarına kurulmuş, sirkin keyfini çıkartıyorlardı. İki si de, çoktandır bu kadar eğlendiklerini anımsamıyorlardı. Avuçları, izledikleri her gösteriyi alkışlamaktan şişip kızarmış; artık acımaya başlamıştı.

Kahkahadan kahkahaya, şaşkınlıktan şaşkınlığa, hayranlıktan hayranlığa sürüklene sürüklene artık sergilenen gösterilerin sonuna gelmişlerdi. Şimdi sıra, Harikalar Sirki'ne tüm dünyada o büyük ve haklı ününü sağlayan benzersiz trapez gösterilerine gelmişti.

Fakat hemen hemen her yeni gösteri öncesi olduğu gibi, sahneye yine iki palyaço çıktı. Bunlar önce sahne kenarına kadar gelip çadırı dolduran seyircilere, jest ve mimiklerle, çok tehlikeli bir trapez gösterisi yapacaklarını anlattılar. Ancak çadırın tepesindeki trapezlere uzanan merdivenlerin daha ilk basamaklarından düşüp yerlere yuvarlandılar.

Böyle herkesi gülmekten kırıp geçiren düşüp tırmanmalar sonunda, tavandan birbirine paralel inen iki ipin ucundaki trapez çubuklarına ulaştılar. Yerden ancak altı - yedi metre kadar yükseklikte olmalarına; altlarında, düştüklerinde onları koruyacak bir ağ bulunmasına karşın, korkudan titreye titreye gösterilerini yapmaya başladılar.

Bunlardan biri, önce karın boşluğunu trapez çitasına dayayıp ikiye bükülerek boşlukta sallanmaya başladı. Ellerini, kollarını, bacaklarını açarak güya gösteri yapmakta, ardı ardına sıraladığı gülünç beceriksizlikleriyle herkesi kahkahaya boğmaktaydı. Bu hareketlerinin sonucunda, trapez çitasında önce dizlerinin arkasına kaydı. Ardından da ayak uçlarına... Tam çığlıklar ata ata altındaki ağa baş aşağı düşecekken, karşı trapezden salınarak yanına gelen arkadaşının bacağını son anda yakaladı. Daha doğrusu bacağını değil de, pantolonunun bir paçasını...

Ardından da, aşağıya düşmekten kurtulabilmek için, buna tutuna tutuna yukarıya doğru tırmanmaya başladı. Ancak tam da bu sırada, pantolon trapezdeki palyaçonun belinden yavaş yavaş sıyrılıp çıkmaya başlamasın mı? O tırmandıkça pantolon sıyrıldı. O tırmandıkça pantolon sıyrıldı. Pantolon sıyrıldıkça da, altından adamın kırmızı üzerine beyaz benekli uzun iç donu ortaya çıkmaktaydı.

Üstteki palyaço bir yandan trapezdeki salınmasını sürdürmekte, bir yandan da çığlıklar ata ata arkadaşını tekmeleyerek iç donunun ortaya çıkmasını engellemeye çalışmaktaydı. Neyse ki bütün bu gülünç çabaların sonunda alttaki palyaço, arkadaşının bacağına tırmana tırmana trapeze ulaşmayı başardı. Bunlar tam trapez çitasının üzerinde ayağa dikilmiş, seyircilere zafer işareti yapıyorlardı ki, duydukları öfkeli bir narayla, ikisi de aynı anda altlarındaki ağa paldır küldür yuvarlandı.

Gelen baştrapezciydi. Hemen ardında da; biri bayan, iki genç trapezci vardı. Onlar, bedenlerini saran bembeyaz giysileriyle öne doğru gelip izleyicileri selâmlarken, üzerine düştükleri ağdan palas pandıras aşağı atlayan palyaçolar, sahneden kaçışarak uzaklaşmaktaydı. Şimdi herkes, hem palyaçoları hem de bu üç trapezciyi alkışlamaktaydı.

Daha alkışlar sürerken, baştrapezci sahnenin bir ucundaki merdivenlere yöneldi. Diğer iki trapezci de diğer uçtaki merdivenlere... Baştrapezci çevik hareketlerle tırmandığı direğin tepesindeki küçük sahanlığa ulaştığında; o ikisi de, onun tam karşısındaki sahanlığa gelmişti. Önce genç trapezci, önündeki trapez çubuğunu ileriye doğru iterek onun yeniden kendisine gelmesini bekledi. Geldiği anda da, bu çubuğun üzerinde karnının üzerine yatarak kendini boşluğa bırakıverdi. Ardından da aşağıya doğru kayarak trapez çubuğunu dizlerinin arkasına geçirdi.

O, yerden yirmi metre yukarıda ritmik hareketlerle salınarak boşlukta gidip gelirken; baştrapezci de, kendi trapezinde salınarak onun tam karşısına gelmişti. Böyle karşılıklı salınmaların ardından genç trapezci, üzerinde bulunduğu trapezden bir anda kopup kendini boşluğa bırakıverdi. Elleriyile ayak bileklerini tutup boşlukta top gibi dönerken, birden yay gibi açılarak ileriye doğru fırlayıverdi.

Fırlamasıyla da; elleri, karşı yönden gelen baştrapezcinin bileklerine kenetlendi. Baştrapezcinin elleri de, zaten aynı anda onun bileklerine kenetlenmişti. Böyle birlikte birkaç hızlı salınmanın ardından genç adam, yine boşlukta uçarak gidip kendi kendine salınıp duran trapezine geçti. Onun alkışlar eşliğinde geldiği sahanlığa ulaşmasının hemen ardından da, bu kez bayan trapezci, aynı trapezle kendini boşluğa bırakıverdi.

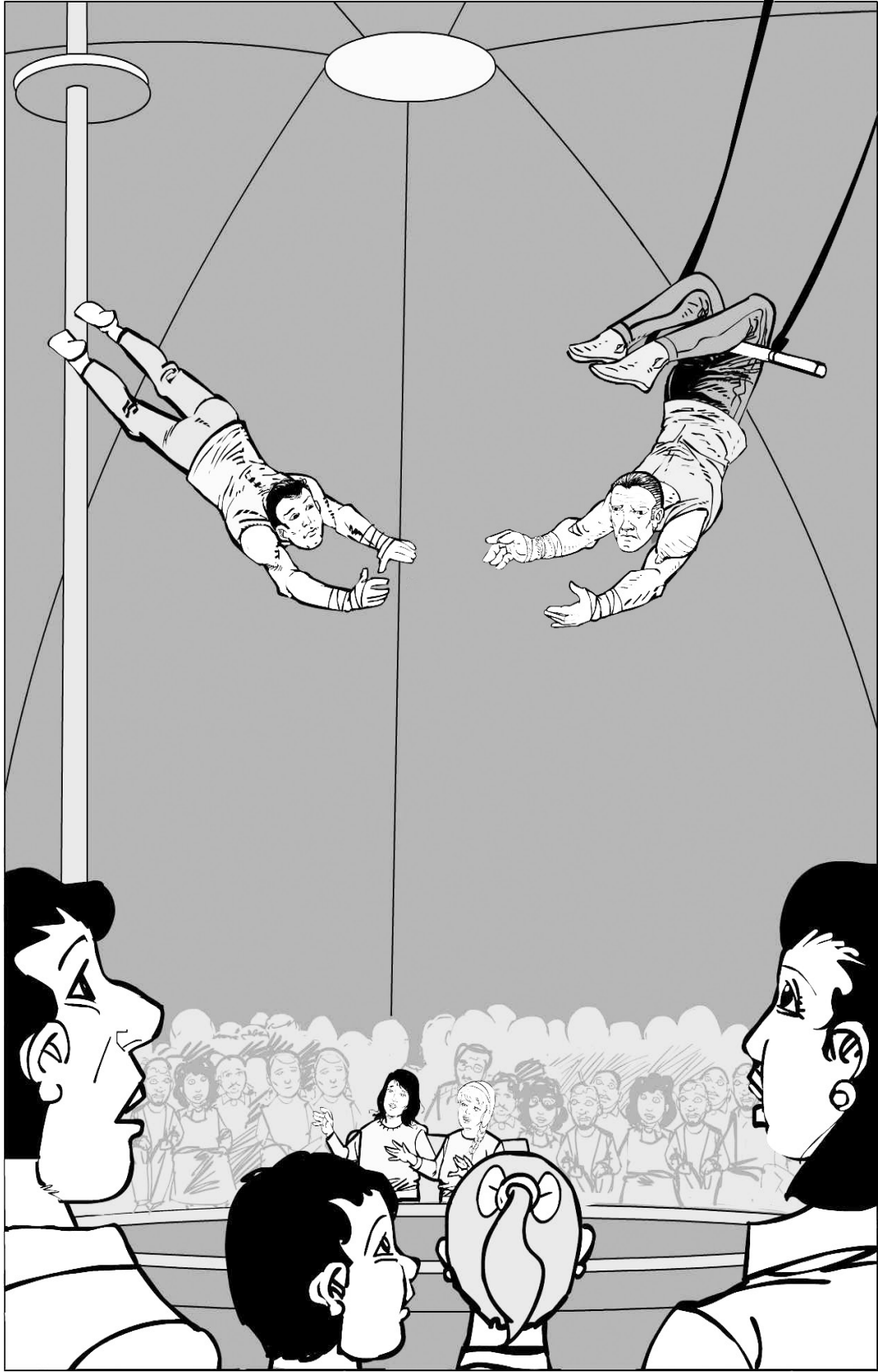
Şimdi de bayan trapezciyle baştrapezci, kendi trapezleri üzerinde karşılıklı olarak gidip gelmekteydi. İşte! Bir yaklaşmanın ardından yine birbirlerinden uzaklaşmak üzereydiler. Ancak bu kez de genç kadın, kendini birden boşluğa bırakıverdi. Havada burğu gibi kendi çevresinde dönerek tam aşağıya düşüyordu ki, el ve bilekleri baştrapezcinin el ve bilekleriyle karşılıklı olarak kenetlendi.

Zamanlama mükemmeldi. Baştrapezci; bacakları trapez çitasında, elleriyse bayan trapezide olduğu hâlde, baş aşağı salınmasını hızlanarak sürdürmekteydi. Böyle hızla hızlanırsa, karşısındaki boş trapezin olabildiğince yakınına geldi. Genç kadın, işte tam da o anda ellerini bırakarak baştrapezciden kopuverdi. Hemen ardından da, boşlukta bir topaç gibi kendi çevresinde döne döne gidip, artık kendisinden uzaklaşmaya başlayan boş trapezi yakalayiverdi.

Çok geçmeden trapezcilerin ikisi de, yoğun alkışlar eşliğinde kendi sahanlıklarına erişmişti. Şimdi üçü birden, izleyicilerin karşısında eğilerek, el sallayarak selâm vermekteydi. Bu arada bir görevli, trapezlerin altındaki ağı çıkartmış, sahenin dışına sürüklemekteydi. Demek ki, bundan sonra yapılacak gösteriler, güvenlik ağı olmadan sürdürülecekti. Bu da; en küçük bir hatada, ölüm demekti.

Şimdi ardı ardına, sirk dünyasında çok az rastlanan iki trapez gösterisi sergilenecekti. Uçan Trapez ve Ölüm Taklası... Baştrapezci, bir kez daha kendi sahanlığından ayrılmış, dizlerinin arkasına sıkıştırdığı trapeziyle boşlukta sallanmaya başlamıştı. Genç trapezciyse, kendi trapezini ardındaki direğe bağlamış, büyük bir dikkatle trapeziyle salınmakta olan baştrapezciyi izlemekteydi.

Bir ara ellerini yukarıya doğru kaldırarak parmak uçlarında yay gibi yükseldi. Baştrapezcinin kendisine en yakın noktaya ulaştığı anda da, bir tramplenden atarcasına önce havaya sıçradı. Ardından da, peş peşe beş takla attıktan sonra, yere paralel olarak hızla düşmeye başladı. Ellerini, tutunacak bir yer arar gibi öne doğru uzatmıştı. Fakat bu sırada baştrapezci, üzerinde bulunduğu trapezle birlikte ondan uzaklaşmaktaydı. Genç adam, tam onun yanından kayıp yere çakılmak üzereydi ki; elleri, baştrapezcinin ona doğru uzattığı el ve bilekleriyle kenetleniverdi.

Uçan Trapez gerçekleşmişti. İkili, bir süre aynı tramp- lende, alkışlar eşliğinde salındılar. Ardından da bayan tra- pezcinin bulunduğu yerden gönderdiği ikinci bir tramp- lenle birbirlerinden ayrılıp kendi sahanlıklarına ulaştılar.

Şimdi baştrapezci, bulunduğu sahanlıkta dua etmekteydi. Çünkü az sonra, Ölüm Taklası'nı deneyecekti. Bu gösteride trapezci, kendisi ve trapeziyle baş başaydı. Boşluğa atladığında, karşısında kendisini tutacak, refleksleriyle ona yardımcı olacak bir arkadaşı bulunmayacaktı. Dev çadırı dolduran binlerce izleyici soluklarını tutmuş, olabilecekleri beklemeye başlamıştı.

Baştrapezci, bulunduğu sahanlığın ucunda, kollarını uçmaya hazırlanan bir kuş gibi iki yanına açmış, öylece bekliyordu. Genç trapezciyse, önündeki boş trapezi boşluğa doğru iterek onu baştrapezcinin atlayabileceği konuma getirmeye çalışıyordu. Trapezin boşlukta her gidip dönmesinin ardından da, onu biraz daha ileri noktaya gönderiyordu. Çalınan trampetler, heyecanı doruğa yükseltiyordu.

İlk dört gönderilişinde trapez, baştrapezcinin istediği noktaya ulaşmamış olmalıydı ki, adam harekete geçmedi. Artık izleyiciler, "Bu hiç atlamayacak galiba. Yeter ama..." diyerek sabırsızlanma belirtileri göstermekteydi. İşte tam bu sırada, trapez beşinci kez baştrapezciye gönderildi.

Trapez daha ileri yöndeki ilerleyişi sürdürürken, baştrapezci önce bulunduğu sahanlıktan kopup havaya doğru yükseldi. Ardından da elleriyle ayak bileklerini tutarak bir top hâline geldi ve başladı dönmeye. O, yükseklik yitirerek ardı ardına taklalar atarken; boş trapez de ilerleyişini tamamlamış, geri dönmekteydi. Yedinci, sekizinci ve dokuzuncu takla... Tam dokuzuncu taklanın sonrasında, adam bir yay gibi açılıp ileriye doğru fırlayıverdi. Fırlamasıyla da, trapeze ulaşip onu kavraması bir oluverdi.

Bu; müthiş bir cesaret, inanılmaz bir gösteriydi. Tam herkes ciğerlerinde tuttuğu soluğu bırakmış, onu çılgınca alkışlamaya başlayacaktı ki, adamın elleri tutunduğu trapezin demir çitasından kayıp kurtuluverdi. Zavallı, attığı acı bir çığlıkla o çelik çıtayı tutmak için bir kez daha ileri atıldı. Fakat çabası boşunaydı. Hızla düşmeye başladı.

Kimileri, gözlerinin önünde yaşanmakta olan bu koruncu sahneyi dehşetten irileşmiş gözlerle izlemekteydi. Kimileriye, zavallının kaçınılmaz sonunu görmemek için ellerini gözlerine siper etmişti. Adam, trapezdeki salınımının da etkisiyle, doğruca izleyicilerin bulunduğu bölüme doğru gelmekteydi. Zaten her şey saniyeler içinde olup bitti. Baştrapezcinin kaslı gövdesi, onlarca metre yükseklikten büyük bir hızla indi, indi... Ardından da, sahneyle izleyici koltukları arasındaki o dar boşluğa, boğuk bir gürültüyle çakılıverdi. Dev çadırda yankılanan o tüyler ürpertici çığlık dinmiş, salon sessizliğe bürünüvermişti.

Birinin o yükseklikten düşüp de sağ kalabilmesi mümkün değildi. Fakat adam o ilk anda, bir mucize eseri kendindeydi. Ufaklık'ın tam önünde, yalnızca bir metre ötesindeydi. Gök mavisi gözlerini çocuğun gözlerine dikmiş; sağ elini, sanki tutmasını istemiş gibi ona doğru yöneltmişti. O da, koltuğundan fırladığı gibi gidip adamın yanına çömeldi. Uzattığı eli tutup kavradıktan sonra, "Biraz dayanın lütfen!" diyerek ona gayret vermeyi denedi. "Fazla uzun sürmez cankurtaranın buraya gelmesi."

Ancak adamın cankurtaranı önemsemediği belliydi. Sanki Ufaklık'a önemli bir şey söylemek ister gibiydi. Sıkıca kavradığı elini kendine doğru çekerek, çocuğun başını ağzının yakınına kadar getirdi. Ardından da, "Terror Circus..." diye mırıldandı hırıltılı bir sesle. "This's a Terror Circus. Some body must stop them! Can you..."

Ne yazık ki, sözlerinin ötesini getiremedi. Önce ağzının kenarından ince bir kan sızıntısı geldi. Hemen ardından da, Ufaklık'ın elini kavrayan eli gevşeyip yanına devrildi. Son soluğunu vermişti. Çocuğun gözlerinde donup kalan gözle-riyse, sanki ona hâlâ bir şeyler anlatmak ister gibiydi.

Ufaklık, adamın gevşeyen elini bırakıp ayağa kalkarken; daha kimse yaşadığı dehşeti üzerinden atabilmiş değildi. Çevrelerini saran kalabalıktaki her kafadan ayrı bir ses gel-mekteydi. Kimileri, "İçinizde doktor var mı, doktor..." diye bağıırken; kimileri, "Bu zavallıyı hemen hastaneye götür-mek gerek! Doktor burada ne yapabilir ki?" demekteydi. Biri, "Ben ambulansı aradım." dedi. Baştrapezcinin üzeri-ne eğilen bir diğeriye, doğrulurken; "Artık hiçbir doktorun ona yararı dokunamaz. Ölmüş zavallı." diyerek çevresinde-kilere acı gerçeği bildirdi.

Baştrapezcinin hareketsiz bedeni, sahne arkasından gele-rek kalabalığı yaran trapezciler, palyaçolar, sirk cambazları gibi onlarca sirk çalışanı tarafından bir anda çevrelendi. Ar-dından da, getirilen sedyeye konularak oradan kaçırılırcasına uzaklaştırılıverdi.

Sahnedeki beliren bir görevli, "Yaşadığımız bu üzücü kaza nedeniyle, gösterimiz burada sona erdi değerli izleyiciler." dedi. "Ancak yarın bir eksikle de olsa, hepimiz yine burada, karşınızda olacağız! Bu acı anınızı, yeni ve güzel anılarla silip unutturmaya çalışacağız."

Sirkte dolduranlar şimdi ürkek ve üzgün, ağır adımlarla çıkış kapılarına yönelmişti. İnsanlar hâlâ tanığı oldukları korkunç olayın dehşeti içindeydi. Kimi, "Fakat adam trape-zi yakalamışken, neden birden bırakıverdi?" diyerek şaşkın şaşkın söylenmekteydi. Kimi de, "Herhalde o yükseklikten düşerken artan vücut ağırlığını dengeleyemedi." diyerek olaya kendince bir açıklama getirme çabası içindeydi.

Gizem, Ufaklık'ın kulağına doğru eğilerek, "Bence adamın eli, terden kaydı." diye fısıldadı. "Beni bile oturduğum yerde heyecandan ter basmıştı. Adamcağız o ölüm taklalarını atarken su kesmiş olmalı. Hem sen, yere düştüğünde onun yanı başındaydın. Elini de tuttu. Söylesene! Avucunda, kaymasına neden olacak kadar ter var mıydı?"

Ufaklık, o ana kadar hiç konuşmamıştı. Bir süreden beri sağ elinin parmaklarını, aynı elinin avucuna sürtüp durmaktaydı. Bunu yaparken kaşları çatılmış, yüzü asılmıştı. Teninde cıvık, kaygan bir ıslaklık vardı. Sol eliyle pantolonunun cebinden bir kâğıt mendil çıkardı. Bununla sağ avucundaki o kaygan ıslaklığı silmeye başladı.

Ardından, garip bir biçimde saydamlaşan kâğıt mendili gözlerinin hizasına kadar kaldırdı. Buna, bir süre gördüğüne inanamayan bir insanın şaşkınlığıyla baktı. Mendili burnuna götürüp kokladıktan sonra, kızın kulağına eğilerek, "Zavalı adamın trapezden eli kaydığı için düştüğü kesin de Gizem!" dedi. "Ancak buna el terlemesinin neden olmadığı besbelli. Kâğıda bulaşan şu maddenin ter olmadığını anlamak için bakmak ve koklamak yeterli. Büyük olasılıkla petrol türevi bir yağ bu, sanki..."

Gizem bağırılmamak için kendi ağzını, elleriyle kapatarak çığlığını daha çıkmadan engelledi. Ardından, korku ve şaşkınlıktan kısılan sesiyle, "O zaman bu bir kaza değil Ufaklık! Bir cinayet..." diyerek onun sözünü kesti. "Şimdi biz bu durumda ne yapacağız peki? Böyle herkes gibi, sessizce buradan çıkıp gidecek miyiz yani?"

O böyle konuşurken Ufaklık cep telefonunu çıkarttı. Telefon rehberinde kayıtlı bir numarayı seçip aramaya başladı. Ardından da Gizem'i, işaret parmağını dudaklarına götürerek uyarıp susturduktan sonra dudak hareketleriyle, "Başkomiser Tankut'u aradım." dedi. "Çalıyor. "